

Uzhorodissa 6.9.2025

Dobrii den, sanoisi ukrainalainen.

Jo kaksi viikkoa on kulunut siitä, kun lähdimme liikkeelle Suomesta.

Elokuun alku meni pakatessa ja talkoita pidettäessä. Auto pullollaan ja peräkärry täynnä, kaiken kaikkiaan yli 600 kilon edestä tavaraa pakattuna, oli hyvä lähteä matkaan.

→ *Ajoimme tuhoutuneen tehdaskompleksin ohi. Tuho oli täydellinen. Valtavan iso rakennus oli täysin tuhoutunut.*

Terveen muistutuksen siitä, että on sota, saimme heti lähtöpäivänä. Meidän naapurikaupunkiimme Mukachevoon lensi raketti tuhoten tehdas kompleksin. Toistakymmentä ihmistä joutui sairaalaan. Ajoimme tehtaan ohi muutama päivä sitten ja näimme, kuinka valtava tuhovoima raketilla oli. Käytännössä valtava rakennuskompleksi on tuhoutunut kokonaan. Vihollinen siis muistuttelee, että se yltää kaikkialle. – Ja se on pelottavaa.

Tässä on meidän hyvä muistaa, että tämä maailma on kahden vallan taistelukenttä. Jumala on jo voittanut, mutta koska Saatana on edelleen voimissaan, taistelu jatkuu. Se näkyy suurissa maailman tapahtumissa kuin yksittäisen ihmisen elämässä. Tärkeää on tunnistaa, kumman puolella olemme ja muistaa Jeesus nimen auktoriteetin.

KOULUJEN ALKU

Työmme Ukrainassa alkoi tasajalkaa koulujen alkamisen kanssa.

Ensin kävimme Polyanassa viemässä avustustavaraa ja samalla veimme koulutarvikkeita, jotka lähetettiin muualle Ukrainaan.

Olimme saaneet eräältä suomalaiselta sponsoriltamme jälleen kerran ison määrän reppuja. Niinpä kaikkiaan 111 ekaluokkalaista sai repun selkäänsä koulutarvikkeineen. Lisäksi 70 isompaa lasta sai jumppapussillisen kyniä ja vihkoja. Näin koulunkäynti pääsi

Iloisia repun saajia. vas. tyttö Serednessä. Yllä pasikalaisia ekaluokkalaisia.

liikkeelle syyskuun ensimmäisenä päivänä. – Tosin jouduimme vielä muutamalle lapselle hankkimaan reppua ja tarvikkeita jälkikäteenkin, sillä aina on joku, joka on unohtunut.

SEURAKUNNISSA

Eräs tärkeä tehtävä joka kerta täällä on, että käymme tapaamassa ystäviä ja työtovereita, vierailemme seurakunnissa rohkaisemassa uskovia. Kiirettä on pitänyt. Kokouksia on mahtunut viikoille runsaasti ja eilen sunnuntaina niitä oli peräti kolme. Onneksi kotona oli keitto, jonka lämmitimme ja söimme pikaisesti kahden kokouksen välissä.

→ *Odotellaan kokouksen alkua Holmoksissa.*

→ → *Pasikan seurakunnassa puheitten välillä on usein polvirukoukset.*

Kävimme viime viikolla myös tapaamassa erästä pastoria Radvankassa. Vuosia sitten, kun työ alkoi Karpaateilla, tehtiin joka puolella yhteistyötä. Mutta sitten alkoi jakautuminen, osaksi siihen ovat syyllisiä eurooppalaiset humanitäärisen avun tuojat. Yhteistyö loppui silloin, mutta kun kävimme tapaamassa, vastaanotto oli hyvä. Niinpä sunnuntain viimeinen kokous oli sitten Radvankassa.

EIKÖ KUKAAN AUTA MEITÄ

Suurimmat murheet täällä on ollut kokemus unohtamisesta. ”Emme saa apua. Meillä on hätä”. Miksi tuo toinen kylä saa ja me emme?

→ *Ruokakassien lisäksi autamme myös aterioden antamisessa. Tässä Gatin kylän lapsia. Ruokana riisiä, ketsuppia ja pari palaa makkaraa. Juomana limsaa, sillä se on halvinta.*

Ruokakasseja tarvittaisiin jo enemmän kuin ennen, mutta tällä hetkellä pelkona on, että joudumme lopettamaan avustuksen varojen puutteessa. Iso rukousaihe tämä!

Miehet istuvat kodeissaan eivätkä pysty lähtemään töihin. Tämä aiheuttaa isoja ongelmia. Eräs tuttu poika lähti etsimään töitä ja joutui armeijan värväysmiesten kidnappaamaksi – hevonen jäi tien varteen. Kotiin piti soittaa, että joku hakee sen pois. Nyt poika on harjoitusleirillä. Äiti on koulua käymätön, kuten poikakin. Poika puhuu, että hän on Saksassa – ei siis ymmärrä, mihin on joutunut.

Rukoilemme ja keskustelemme hätää kärsivien kanssa. Toivomme, että Jumalan antama toivo ja tulevaisuus jollain tapaa yltäisi näitten ihmisten sydämiin. Vihollinen tekee kaikkensa, jotta Jumalan voima ei pääsisi näkyviin. Tämä on hengellistä sodankäyntiä.

PYHÄKOULUT

→ *Konsovon pyhäkoulussa. Tällä kertaa 49 lasta.*

Olemme nyt kahtena päivänä käyneet tutustumassa uusiin pyhäkouluihin. Tällä tavalla katsomme mitä tarpeita on, ja miten opettajat pärjäävät.

Holmokissa oli 30 lasta. Ääntä ja menoa oli kuin Afrikan viidakossa. Ratkaisu siihen taitaa olla se, että siirrämme pienet toiseen huoneeseen. Dublot, pehmot ja autot, joita meille on kerääntynyt paljon, tulevat nyt hyötykäyttöön. Opettaja pärjää sitten paremmin isompien lasten kanssa.

Konsovosta olimme kuulleet, että siellä on ollut jopa 70 lasta. Ihan emme uskoneet, että olisi mahdollista.

→ *Holmokin pyhäkoulussa oli n. 30 lasta.*

Kun sitten pyhäkoulu alkoi, aloimme laskea ja pääsimme 49:ään. Tämä ryhmä kokoontuu nyt hyvillä, lämpimillä säillä ulkona viinirypälekatoksen alla, mutta heti kun alkavat sateet, on pakko siirtyä sisätiloihin ja silloin tulee ahdasta. Todella ahdasta. Pöytiä ei silloin voi käyttää. Mutta joka tapauksessa iloitsemme lapsiryhmistä ja innokkaista opettajista.

Olemme kohta olleet ne kolme viikkoa, jotka on tarkoituskin olla. Sitten palaamme Suomeen kuukaudeksi.

→ *Radvankan pyhäkoulu kokoontuu kahdesti viikossa. Siellä on 20-30 lasta.*

RUKOUSAIHEITA:

1. Pyhäkoulun opettajien koulutus lauantaina 13.9.
2. Radvankan rukoushuoneen paperiasiat ovat aiheuttaneet paljon pahaa verta ja uhkauksia. Rukoillaan voittoa asiaan.
3. Holmokin pyhäkoulun opettajat Idus, Zanna ja Shoni tarvitsevat apua, että he kykenisivät rauhoittamaan ryhmänsä ja opettamaan rauhassa. Lapset ovat pääasiassa sellaisia, jotka eivät käy koulua, eikä heillä ole mitään käsitystä järjestyksestä tai miten pyhäkoulussa pitäisi käyttäytyä.
4. Jura Juzepchuck Valkovenäjältä on tulossa Suomeen ja kiertää seurakuntia 7.-10.10. 25

KIITOSAIHE:

Keväällä Keuruulla pidettiin konsertti Pasikan koululuokan hyväksi. Silloin saimme uuden ulko-oven. Rahaa jäi vielä jäljelle, niinpä luokkaa maalattiin ja laitettiin kuntoon. Violetti väri seinässä oli lasten toive.

”Minä olen viini puu ja te olette oksa.

Se, joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn

KANTAA PALJON HEDELMÄÄ! ”

➔ Syyskuun 1. päivä alkaa aina koulut. Kaikki pukeutuvat silloin parhaimpiinsa. Opettajalle tuodaan kukkia.

Tässä Bogdanovichin lapset Zahar ja Sulamita valmiina astumaan koulutielle.

Siunattua syksyä sinulle. Kiitos, että olet mukana.

Veikko ja Kirsi

Voit olla yhteydessä meihin: kirsi.hekkala@fida.info tai veikko.hekkala@gmail.com

Olemme myös Facebookissa.

Tilinumeroimme: Hekkalat, Fida International, FI41 2287 1800 0052 56, viite: 12810

